

Przymierze z Adamem

Z 1 Księgi Mojżeszowej dowiadujemy się o stworzeniu człowieka przez Pana Boga na swój obraz i podobieństwo.

A wreszcie rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!

Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi.

I rzekł Bóg: Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem!

A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona. I stało się tak – 1 Mojż. 1:26-28, 29, 30.

Na początku ojciec Adam przebywał na wysokim poziomie jako człowiek, był doskonały, stworzony wedle Bożego podobieństwa, wolny od grzechu. Posiadał Bożą łaskę i był w takim stanie na próbie życia i śmierci.

W rozdziale 2. jest opis, jak dokładnie Pan Bóg stworzył człowieka i jakie warunki dla niego uczynił.

Wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą.

A zasadziwszy ogród w Eden na wschodzie, Pan Bóg umieścił tam człowieka, którego ulepił.

Na rozkaz Pana Boga wyrosły z gleby wszelkie drzewa miłe z wyglądu i smaczny owoc rodzące oraz drzewo życia w środku tego ogrodu i drzewo poznania dobra i zła.

Z Edenu zaś wypływała rzeka, aby nawadniać ów ogród, i stamtąd się rozdzielała, dając początek czterem rzekom.

Nazwa pierwszej – Pizzon; jest to ta, która okrąży cały kraj Chawila, gdzie się znajduje złoto.

A złoto owej krainy jest znakomite; tam jest także wonna żywica i kamień czerwonny.

Nazwa drugiej rzeki – Gichon; okrąży ona cały kraj – Etiopii.

Nazwa rzeki trzeciej – Chiddekel; płynie ona na wschód od Aszszuru. Rzeka czwarta – to Perat.

Pan Bóg wziął zatem człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby uprawiał go i doglądał – 1 Mojż. 2:7-15.

Osiedlając człowieka w Edenie, Pan Bóg zawarł z nim przymierze, którego jedynym warunkiem było posłuszeństwo.

I rozkazał Pan Bóg Adamowi, mówiąc: *A przy tym Pan Bóg dał człowiekowi taki rozkaz: Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać według upodobania ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz – 1 Mojż. 2:16,17.*

To posłuszeństwo polegało na tym, że dopóki Adam będzie wykonywał wolę Bożą, dotąd będzie miał życie (będzie cieszył się życiem). Okazując nieposłuszeństwo Adam i Ewa złamali to przymierze i wpadli pod „sprawiedliwy wyrok śmierci” – *Oni już przez Adama złamali przymierze, już wtedy okazali wobec Mnie niewierność – Oz. 6:7.*

Zgrzeszywszy, Adam popadł z łaski w niełaskę - wyrok śmierci.

1 Księga Mojżeszowa 3:1-19 opisuje, jak to się stało: *A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta łądowe, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?*

Niewiasta odpowiedziała wężowi: Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli.

Wtedy rzekł wąż do niewiasty: Na pewno nie umrzecie!

Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło.

Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zer-

wała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią; a on zjadł.

A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadzy; spleli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski.

Gdy zaś mężczyzna i jego żona usłyszeli kroki Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie, w porze kiedy był powiew wiatru, skryli się przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu.

Pan Bóg zawołał na mężczyznę i zapytał go: Gdzie jesteś?

On odpowiedział: Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się.

Rzekł Bóg: Któż ci powiedział, że jesteś nagi? Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?

Mężczyzna odpowiedział: Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem.

Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty: Dlaczego to uczyniłaś? Niewiasta odpowiedziała: Wąż mnie zwiódł i zjadłam.

Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: Ponieważ to uczyniłeś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia.

Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę.

Do niewiasty powiedział: Obarczę cię niezmiernie wielkim trudem twej brzemienności, w bólu będziesz rodziła dzieci, ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował nad tobą.

Do mężczyzny zaś Bóg rzekł: Ponieważ posłuchałeś swej żony i zjadłeś z drzewa, co do którego dałem ci rozkaz w słowach: Nie będziesz z niego jeść – przeklęta niech będzie ziemia z twego powodu: w trudzie będziesz zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni twego życia.

Cierń i oset będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są płody roli.

W pocie więc oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie, póki nie wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz!

Z tego widzimy, że złamanie przymierza (prawa) przez Adama, stało się z przyczyny zwiedzenia podstępem kobiety przez węża (diabła). Pierwszym krokiem do tego zwiedzenia było zaprzeczenie słów Najwyższego: Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z

niego spożyjesz, niechybnie umrzesz (1 Mojż. 2:17), bowiem Szatan powiedział matce Ewie, że nie ma śmierci: Wtedy rzekł wąż do niewiasty: Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło – 1 Mojż. 3:4,5.

Takim sposobem zostały przekrecone słowa Pana Boga. Nie zważając na to, Ewa spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią; a on zjadł.

A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadzy; spleli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski – 1 Mojż. 3:6,7.

Kiedy Pan Bóg ich nawiedził, oni ze strachu ukryli się przed Nim, tym samym pokazując, że są winni, bo naruszyli przymierze (umowę), ale nie przyznali się i nie żalowali, zrzucając swoją winę jedno na drugie. Czytamy: Gdy zaś mężczyzna i jego żona usłyszeli kroki Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie, w porze kiedy był powiew wiatru, skryli się przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu.

Pan Bóg zawołał na mężczyznę i zapytał go: Gdzie jesteś?

On odpowiedział: Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się.

Rzekł Bóg: Któż ci powiedział, że jesteś nagi? Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?

Mężczyzna odpowiedział: Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem.

Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty: Dlaczego to uczyniłaś? Niewiasta odpowiedziała: Wąż mnie zwiódł i zjadłam – 1 Mojż. 3:8-13.

Po tych wydarzeniach Pan Bóg wydał wyrok na wszystkich: węża, Ewę i Adama, którzy bezpośrednio słyszeli Boże postanowienie: Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: Ponieważ to uczyniłeś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia.

Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę.

Do niewiasty powiedział: Obarczę cię niezmiernie wielkim trudem twej brzemienności, w bólu będziesz rodziła dzieci, ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował nad tobą.

Do mężczyzny zaś Bóg rzekł: Ponieważ posłuchałeś swej żony i zjadłeś z drzewa, co do którego dałem ci rozkaz w słowach: Nie będziesz z niego jeść – przeklęta niech będzie ziemia z twego powodu: w trudzie będziesz zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni twego życia.

Cierń i oset będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są płody roli.

W pocie więc oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie, póki nie wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz – 1 Mojż. 3:14-19.

Na tym można by zakończyć ten temat, ale uważnie czytając kontekst do powyżej napisanego tekstu, można zobaczyć pewną nadzieję z obietnicą. Jak mówi Apostoł Paweł: *A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany – Rzym. 5:5.*

W ten sposób Pan Bóg daje nadzieję – z początku Adamowi, a potem wszystkim ludziom w przyszłości. Jego potomstwo (cały ludzki ród) narodziło się w niełasce u Pana Boga. Czytamy: *Oto zrodzony jestem w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka – Psalm 51:7.* Z natury wszyscy ludzie są dziećmi gniewu.

W 15. wersecie napisano o tym: *Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę – 1 Mojż. 3:15.* To znaczy, że pojawi się nasienie niewiasty i nastąpi zmiążdżenie głowy węża (zniszczenie go) – ta nadzieja wskazuje na pojednanie Adama i jego rodu z Panem Bogiem we właściwym czasie.

I znów wynika pytanie – czy Pan Bóg tylko wyrzekł te słowa, czy potwierdza wykonaniem to, co powiedział? Sprawdźmy. Kiedy Adam zgrzeszył, zobaczył, że on i Ewę są nadszy, i wtedy zrobili sobie odzienie z liści: *A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadszy; spleli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski – 1 Mojż. 3:7.* Zrobili to dlatego, aby przykryć swoją nagość, która przedstawia grzech.

Po wydaniu wyroku na Adama i Ewę, wypędzając ich z raju, by nie mieli dostępu do drzewa Życia, Pan Bóg daje im inne odzienie, skórzane. W taki sposób Bóg pokazuje, że ich starania, żeby przykryć swój grzech, będą daremne. Aby otrzymać prawdziwe odzienie, aby było wytrzymałe i ciepłe, potrzeba czegoś więcej. Pan Bóg pokazał, że aby być usprawiedliwionym przed Nim, ktoś musi umrzeć, aby przykryć grzech Adama: potrzebna jest ofiara (na co wskazuje odzienie ze skóry). Nie

wiemy, z jakiego zwierzęcia było odzienie.

Kiedy Jan Chrzyciel świadczył o naszym Panu, powiedział: *Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata – Jan. 1:29.* W prorocztwie Izajasza, w 53. rozdziale w szczegółach opisana została ofiara naszego Pana. Apostoł Piotr mówi, że Pan *był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata (1 Piotra 1:18-20).* Także apostoł Paweł powiedział, że tym nasieniem będzie Chrystus, zgodnie z obietnicą, jaka była dana Abrahamowi (Gal. 3:16). *A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść. Ale nie tak samo ma się rzecz z przestępstwem jak z darem łaski. Jeżeli bowiem przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich śmierć, to o ileż obficiej spłynęła na nich wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa – Rzym. 5:14-15.*

W Objawieniu napisano, że Szatan będzie zniszczony. *A diabła, który ich zwodzi, wrzucono do jeziora ognia i siarki, tam gdzie są Bestia i Fałszywy Prorok. I będą cierpieć katusze we dnie i w nocy na wieki wieków – Obj. 20:10.* W 21. rozdziale jest opis całkowitego pojednania całego rodzaju ludzkiego:

I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma.

I Miasto Święte – Jeruzalem Nowe ujrzałem zstępujące z nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża.

I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: Oto przybytek Boga z ludźmi: i zamieszka wraz z nimi, i będą oni jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi,

i otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już /odtąd/ nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły!

I rzekł Zasiadający na tronie: Oto czynię wszystko nowe! I mówi: Napisz: Słowa te wiarygodne są i prawdziwe!

I rzekł mi: Stało się! Jam Alfa i Omega, Początek i Koniec. Ja pragnącemu dam darmo pić ze źródła wody życia.

Zwycięzca to odziedziczy i będę Bogiem dla niego, a on dla mnie będzie synem! – Obj. 21:1-7.

Amen.

Dmytryk Mykoła